

τὰ φύλλα ταῦτα, καὶ ἰδοὺ τώρα παρατηρεῖτε ἐντελὼς ἡνεωγμένον τὸ ἄνθος.

Ενταῦθα παριστάνεται ἡ εἰκὼν ῥόδου ἐντελῶς ἡνεωγμένου. Πόσον ἰ μεγαλειότερον εἶναι ἀπὸ τὸν μικρὸν κάλυκα, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔγεινε καὶ πόσον διαφέρει ἀπ' αὐτόν. Πλῆθος φύλλων ἀναπτύσσονται ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐνίοτε ἡ διαφορὰ εἶναι πολὺ μεγαλειότερα ἐκείνης τὴν ὅποιαν βλέπετε ἐνταῦθα. Εἶδη τινὰ ῥόδων εἶναι πολὺ μεγαλειότερα καὶ ὁμοίως οἱ κάλυκες κατ' ἀρχὰς εἶναι μικρότατοι.

Ἦνοιξε, λέγομεν κοινῶς, αὐτὸ τὸ ῥόδον. Ἐμεγάλωσε λέγομεν, χωρὶς νὰ συλλογίζωμεθα, τί τὸ ἔκαμε νὰ μεγαλώσῃ. Ἐμεγάλωσεν ἀπὸ κάτι τι. Κἀτι τι εἰσῆλθεν εἰς τὸν κάλυκα διὰ νὰ τὸ κάμῃ ῥόδον. Τί ἀρά γε εἰσῆλθεν εἰς τὸν κάλυκα; Πῶς εἰσῆλθεν ἐκεῖ; Θὰ σᾶς τὸ εἶπω.

Τὸ ῥόδον ᾗξῃσεν διὰ τοῦ ὕγρου τοῦ λεγεμένου χυμοῦ. Αὐτὸς ὁ χυμὸς διατηρεῖται ἐντὸς τοῦ κάλυκος ἐνὸς αὐξάνει καθ' ἐκάστην, καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον μεταβάλλεται εἰς ῥόδον. Δὲν ᾗξεύρημεν ὁμοίως πῶς αὐτὸς ὁ χυμὸς δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐν τοιοῦτον ὡραῖον κόκκινον ἄνθος. Οὔτε οἱ σοφώτατοι τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ μᾶς εἰπῶσι τὸ τοιαῦτον. Ἀλλ' ὁ Θεὸς, ὅστις ἐδημιούργησε τὰ ἄνθη, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλα πράγμα, αὐτὸς μόνος καταλαμβάνει τοῦτο.

Ἀλλὰ θὰ μὲ ἐρωτήσητε, πῶς ὁ χυμὸς ἐμβαίνει εἰς τὸν κάλυκα; Ἰδέτε αὐτὸ τὸ λεπτὸν στελέχος τὸ ὅποιον κρατεῖ τὸ ῥόδον. Ὑπάρχουσι μικροὶ τινες σωλήνες εἰς τὸ στελέχος τοῦτο, καὶ οἱ αὐτῶν τῶν σωλήνων εἰσέρχεται ὁ χυμὸς. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ κάλυξ μεταβάλλεται εἰς ἄνθος, ὁ χυμὸς εἰσέρχεται διὰ τῶν σωλήνων τούτων εἰς τὸ στελέχος, ἀπαραλλάκτως ὅπως τὸ ὕδωρ εἰσέρχεται διὰ τῶν σωλήνων εἰς τὰς οἰκίας μας. Οἱ δὲ σωλήνες οὗτοι τοῦ στελέχους εἶναι μικρότατοι, καὶ ὄχι ὀλίγοι. Τόσον δὲ μικροὶ εἶναι, ὥστε δὲν δύνασθε νὰ τοὺς ἰδῇτε, εἶναι ὁμοίως ἀόρατα εὐρύχωροι, ὥστε διὰ μέσου αὐτῶν νὰ διέρχεται ὁ χυμὸς.

Ἐὰν ὁ χυμὸς ᾗθελαι σταματήσει νὰ διέρχεται δι' αὐτῶν τῶν σωλήνων καὶ νὰ ῥθῇ εἰς τὸν κάλυκα, δὲν ᾗθελε γίνεαι ῥόδον. Ἐὰν κολλήτε ἓνα κάλυκα, θὰ ἰδῇτε ὅτι θὰ σταματήσῃ ἡ αὐξάνεις τοῦ, καὶ ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ ῥόδον. Καὶ τοῦτο συμβαίνει διότι χυμὸς πλέον δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸν διὰ τῶν σωλήνων τοῦ στελέχους. Ἀπαραλλάκτως ὅπως δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν τινὰ ὕδωρ, ἐὰν οἱ σωλήνες καταστραφῶσιν ἐξωθεν.

Ὁ χυμὸς διὰ τοῦ ὁποῦν ἔγεινε τὸ ῥόδον, θὰ νομίζετε ὅτι εἶναι ὁμοίως μὲ τὸ ῥόδον κατὰ τὸ χρῶμα.

Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω. Δὲν εἶναι κόκκινος, ὡς εἶναι ὁ κολὸν νὰ τὸ ἐννοήσητε κόπτοντες τὸ στελέχος. Δὲν ἔχει γεῦσιν παντάπασιν ὅπως τὰ φύλλα τοῦ ἄνθους.

Δὲν εἶναι τόσον θαυμαστόν, ὅτι ὁ μικρὸς πράσινος κάλυξ αὐξάνει ἐκ τοῦ ἐντὸς τοῦ στελέχους χυμοῦ. Ἀλλὰ φαίνεται παραδοξότατον, ὅτι τὰ λαμπρὰ κόκκινα φύλλα τοῦ ῥόδου γίνονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ χυμοῦ. Ὑποθέσατε ὅτι ᾗθέλομεν νὰ κόψωμεν στελεχὴν τινὰ διὰ νὰ λάβωμεν τὸν χυμὸν τῶν. Νομίζετε, ὅτι θὰ ἡδυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἐν ἄνθος ἐξ αὐτοῦ τοῦ χυμοῦ; Ὁχι, βέβαια. Τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ μόνον εἰς τὸν κάλυκα δηλ. τὸ ἐργαστήριον τοῦ ῥόδου. Ὁ χυμὸς πρέπει νὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ διὰ νὰ γείνῃ τὸ ῥόδον.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

* * Χωρικός τις ἦλθεν εἰς Παρισίους πρῶτην φορὰν. Ἡ θεὰ τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως ἐπροξένησεν εἰς τὸν χωρικὸν κατ' ἀρχὰς θαυμασμόν. Οὐδεμία τῶν ἐπιγραφῶν διέφευγε τὴν προσοχὴν του· ἐθεώρει ἀπλήστως τὰς διαφόρους σκηνας, αἵτινες παρουσιάζοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἡ περιέργειά του ἔκαμεν αὐτὸν ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ γνῶρισῃ ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, τὰ πωλούμενα ἐν ἐκάστῳ καταστήματι. Οὕτω δὲ περιερχόμενος καὶ ἐξετάζων εἶδεν ἄνθρωπον ὀλομόναχον ἐν τινι γραφείῳ ἀργυρομοιοῦ.

— Κύριε, ᾗρώτησεν αὐτὸν ὁ χωρικός βλακωδέστατα, εἶπατέ μοι, σᾶς παρακαλῶ, τί πωλεῖτε;

— Ὁ ἀργυρομοιοὺς νομίζων ὅτι δύναται νὰ διασκεδάσῃ ἐμπαίζων τὸν χωρικόν, πωλῶ εἶπεν κεφαλὰς ὄνων.

— Ἀληθῶς, ἀπήντησεν αἰφνιδίως ὁ χωρικός, θὰ κερδήσητε πολλὰ, διότι μίαν μόνον κεφαλὴν ἔχετε ἐν τῷ γραφείῳ σας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ χωρικός ἀπεχώρησεν ἡσύχως, ἀφήσας τὸν Παρισινὸν ὅλως ἐκπληκτον ἐκ τοιαύτης εὐφυοῦς ἀπαντήσεως.

* * Ἐπαίτης ἰσπανὸς ἐζήτηε ἐλεημοσύνην παρὰ τινος διαβάτου.

— Δὲν ἐντρέπεσαι, λέγει αὐτῷ ὁ διαβάτης, νὰ μετέρχεσαι τὸ ἐπονειδιστὸν αὐτὸ ἐπάγγελμα;

— Ζητῶ παρ' ὑμῶν ἐλεημοσύνην καὶ οὐχὶ συμβουλὰς ἀπήντησεν ὁ ἐπαίτης.

Ἐκ τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἀγάπης ὁ ἐπαίτης ἐζήτηε ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ καὶ ἐκ φιλαυτίας δὲν ᾗθελε ν' ἀνεχθῇ συμβουλὰς.

* * Δύο μεμνηστευμένοι πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα στεφανωθῶσιν.

— Διὰ τί τρέμετε, ἐρωτᾷ ὁ μνηστήρ;

— Διὰ τί δὲν τρέμετε, ἐρωτᾷ ἡ μνηστήρ;

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Καθάρσις ἐαλίνων ἀγγείων.

Πρὸς καθαρισμόν ἐαλίνων ἀγγείων, μεταχειρίσθητε τὸν ἐξῆς ἀπλούστατον καὶ ἀνεξόδον τρόπον.

Λάβε στουπόχαρτον, κήψον αὐτὸ εἰς μικρὰ τεμά-
χια καὶ εἰσάγαγε εἰς τὸ ὑδατὶν ἀγγεῖον ποσότητα τινα
μετὰ ὀλίγου ὑδατός. Ταβαττε αὐτὸ, εἰς οὗ ἡ ὑαλος
γείνη διαφανής. Πλύνε ὑστερον τὸ ἀγγεῖον μετὰ
ὑδατός. Διὰ τὴν διατηρῆσθαι ἡ ὑαλος ὅλην αὐτῆς τὴν
διαφάνειαν, βίβον εἰς τὸ ἀγγεῖον ὀλίγον βαμβάκιον
ἐξεσμένον, (τοσαυσιμένον) τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ιδιότητα
ν' ἀπορροφᾷ τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὑδατός.

Καθάρσις βελουδινὸν ὁράσματος.

Φόρεμα βελουδινὸν βράχεν ἔχει τὴν τρίχα πρὸς τὰ
ἔσω γυρισμένην, δύναται δὲ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πρῶ-
την αὐτοῦ ὄψιν, ἐάν βρέξῃς αὐτὸ ἐκ τῆς ὀπισθίας ἐπι-
φανείας (ἀπὸ τὴν ἀνάποδι) καὶ ἀφοῦ τὸ βρέξῃς θερ-
μαίνεις αὐτὸ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας. Τὸ ὕδωρ ἐξα-
τμίζεται καὶ διαπερᾷ διὰ τῶν πόρων τῆς μετᾶξῃς, τοὺς
ὁποῖους διαλύον ἐπαναφέρει εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν.

ΑΜΙΛΛΑ

Σ' ἀνθοστόλιστο κλαδάκι
Κάθητο ἓνα πουλάκι
Κ' ἔψαλλε μελωδικά
Τῆς ἀνοίξεως τὰ τόσα
Κάλλη καὶ τὴν ὀκλή του γλώσσα
Γάργε, τὰ μαγευτικά.

Πλὴν ὡς ἐπαύσε, καὶ ἄλλῃ
Τὰ ὠτία του προσβάλλει
Κελαδημάτος φωνή.
Τὰ ὠρία ἄσματά του
Ἐψαλλε μετὰ τῶν σωσά του
Κι' ἄλλος μελωδὸς ἔκει.

Ἡ φωνὴ τὸ ἤλεκτρίζει
Συγκινεῖται, περυγίζει
Πρὸς αὐτὴν γογγὺν πετᾷ.
Κάθηται καὶ ἄλλο κλαδάκι,
Κι' ἀρχινᾷ τὸ τραγουδάκι.
Μ' ὁλα σου τὰ δυνατά.

Ὡς τὸ ἤκουσε τὸ ἄλλο
Τρέχει μετὰ πτερυγίων ὁλόν,
Ἐρχεται κοντὰ πολὺ.
Καὶ τὸ βλέπει, καὶ τ' ἀκούει,
Καὶ τὰς πτερυγίας του κρούει
Εἰς τὰ φύλλα μετὰ ὁρμήν.

Τότε ἀρχινᾷ μεγάλην
Μεταξὺ τῶν δύο πάλιν,
Ἀλλὰ ὄχι μετὰ τσιμπιαίς.
Ἦτο πάλιν δι' ἄσμάτων,
Ἀμιλλα κελαδημάτων,
Ἦτο μάχη μετὰ φωναίς.

Τὸ ἐν παύει τ' ἄλλ' ἀρχίζει
Κελαδεῖ γλυκὰ, συρίζει
Ὅσον δύναται πολὺ.
Νικητῆς τοῦ ἄλλου τέλος
Σ' τὸ κελαδημα, καὶ τὸ μέλος
Προσπαθεῖ ν' ἀναδείχθῃ.

Μετὰ κρατερὸν ἀγῶνα
Τελευτᾷ παύει τὸν ἀγῶνα
Πλὴν τὸ ἄλλο δὲν λαλεῖ
Τὰ πτερυγία τ' ἀφίνει
Καὶ τὴν κεφαλὴν του κλίνει,
Πίπτει κάτω, ξεψυχεῖ!

Διὰ τὴν φωνὴν μεγάλος
Ἐστέρηθη καὶ τὸ κάλλος
Καὶ τὸν κόσμον καὶ τὸ φῶς.
Κ' ἔπεσε νεκρὸς ὡς κτήνος.
Ὁ κενόδοξος ἐκεῖνος

Τῶν δίδων μᾶς μελωδός.

Πλὴν τί μάθημα ὄρατον
Διὰ γέροντα καὶ νέον
Καὶ μέγαν καὶ μικρόν;
Καὶ πατέρας καὶ μητέρας
Καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας
Δὲν διδάσκει τὸ πτηνόν;

Ὁ καθέ τις λοιπὸν πρὶν πάθῃ,
Τὴν ἀλήθειαν ἀς μάθῃ
Ἦν ἐκέρυς ὁ Χριστὸς,
Ὅστις ἐαυτὸν ὑψώνει:
Τοῦτον τέλος ταπεινώνει:
Νόμος θεὸς γενικός.

ΜΕΛΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Γαλλίας ἐπιβαρύνεται ἐτη-
σίως διὰ δαπάνης 632,000,000 φρ. πρὸς πληρωμὴν τόκων
τοῦ δημοσίου χρέους.

* * * Συνομολογήθη ἄρτιως συνθήκη μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ
Τουρκίας πρὸς περιστολὴν τῆς σωματεμπορείας ἐν Ἀφρικῇ.

* * * Αἱ συνεισφοραὶ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐκ στερησίσεως
τροφῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ καθ' ἑκάστην αὐξάνουσιν εἰς Ἀμερι-
κὴν. Ὁ Κήρυς τῆς Ν. Υόρκης προσέφερε ἰδίαν συνδρομὴν
100,000 δολλάρια.

* * * Ὁ μεγαλοπράγμων Λεσέφ εὐρίσκεται νῦν ἐπὶ τοῦ
ἱσθμοῦ τῆς Πανάμας, ὃν προστίθεται νὰ διανοίξῃ. Οἱ Ἀμε-
ρικανοὶ μηχανικοὶ, οἵτινες καταρχὰς ἦσαν τοσούτον ἐναν-
τίοι εἰς τὸ σχέδιον, ἀποφαινόμενοι τοῦτο ἀκατόρθωτον, πάν-
τες μετέβαλον γνώμην ὑποστηρίζοντες νῦν τὸ ἐφικτὸν οὐ
μόνον ἀλλὰ καὶ λίαν κοινωφελές τοῦ σχεδίου. Ὁ Λεσέφ μά-
λιστα δι' ἀναφοράς του πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡν. Πο-
λιτειῶν ἐξήτησε τὴν διορισμὸν παρ' αὐτῆς ἐπιτροπείας μη-
χανικῶν οἵτινες μεταβάντες ἐπὶ τόπου νὰ συζητήσωσι μετ'
αὐτοῦ τὸ σχέδιον. Μετὰ τὴν προσδιορισμὸν τοῦ σχεδίου θὰ
γείνη ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν πρὸς
κάλυψιν αὐτῆς ἀναγκαίων ὁμολογιῶν.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 3 ἄριθ. Γρίφου.

η—εικων—ο—μοῖα—ψ—χ—τ—ον—εικων—στι

ἡ οἰκονομία ψυχῇ τῶν οἴκων ἐστὶ.

Ἐλυσαν δὲ αὐτὸν, αἱ κκ. Μαριγώ Σ. Τσιρίκου, Πηνε-
λόπη Τ. Λαζαρέτου Ἐπίσης καὶ οἱ κκ. Γ. Ν. Βούλγα-
ρος, Γεώργιος Δ. Ζώταλης, Νικόλαος Δ. Χατζησαβάνος.
(Ἀθηνῶν). Ἀλέξανδρος Φιλιππίδης, Ἀλέξανδρος Δ. Θέμελις
(Σμύρνης). Γεώργ. Ε. Μαυρογορδάτος (Σύρου), Πέτρος Ἀ-
λεξιάδης (Κωνσταντινούπολις). Παν. Ζαγκλῆς, (Ἀλεξάν-
δρεια). R. Birnbach, (Βερολίνου).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΘΙΟΥ, μῖμος ἐμμετρος εἰς μέρη τρία
ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τοπογρα-
φείου τῆς «Ἀθηναϊδός», 1880. Πωλεῖται ἐν τῷ Το-
πογραφεῖῳ τῆς «Ἀθηναϊδός» ἀντὶ φρ. ἐνός.